

Sygn. akt I C 775/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący – SSR Lidia Kopczyńska

Protokolant – st. sek. sąd Elżbieta Marciniak

po rozpoznaniu na rozprawie

w dniu 26 kwietnia 2017 r. w Ciechanowie

sprawy z powództwa T. T.

przeciwko Zakładowi Usługowo – Handlowemu (...) sp. j. S. T., W. S. z siedzibą w P.

o zwolnienie zajętych przedmiotów spod egzekucji

orzeka:

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powoda T. T. na rzecz powoda Zakładu Usługowo – Handlowego (...) sp. j. S. T., W. S. z siedzibą w P. kwotę 2.417,00 zł (dwa tysiące czterysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 775/16

UZASADNIENIE

Powód T. T. w pozwie złożonym do tut. Sądu w dniu 5 lipca 2016 r. (dana nadania w placówce pocztowej) przeciwko Zakładowi Usługowo – Handlowemu (...) sp. j. S. T., W. S. z siedzibą w P. wniósł o zwolnienie spod egzekucji ruchomości – przyczepy ciężarowej (...) o nr rej. (...), rok prod. (...) r., zajętej protokołem zajęcia z dnia 25 maja 2016 r. przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ciechanowie M. W. w sprawach o sygn. akt Km 312/16 i Km 647/16. Ponadto wniósł o zasądzenie kosztów procesu wg. norm przepisanych.

W pozwie powód złożył wniosek o zabezpieczenie powództwa poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ciechanowie M. W. w sprawach o sygn. akt Km 312/16 i Km 647/16 w zakresie dotyczącym egzekucji z ruchomości, której zwolnienia się domaga.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że przyczepa została zajęta przez Komornika na posesji dłużnika K. O. w dniu 25 maja 2016 r. Pismem z dnia 30 maja 2016 r. dłużnik poinformował Komornika o tym, że zajęta przyczepa jest własnością T. T.. Nie doprowadziło to jednak do zwolnienia zajętego przedmiotu spod egzekucji. Powód wskazał, że przyczepa jest jego własnością, gdyż kupił go od dłużnika w dniu 6 maja 2016 r. za kwotę 9.225,00 zł. Na dowód przeniesienia własności przyczepy powód do pozwu dołączył kopię faktury VAT nr (...) z dnia 6 maja 2016 r. oraz pismo K. O. skierowane do Komornika Sądowego M. W. z dnia 30 maja 2016 r.

Ponadto powód wnosil o zasądzenie kosztów postępowania na jego rzecz od pozwanego. (pozew – k. 2-4 akt)

Postanowieniem z dnia 10 października 2016 r. tut. Sąd zabezpieczył powództwo T. T. o zwolnienie zajętego przedmiotu spod egzekucji przez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ciechanowie M. W. w sprawie o sygn. akt Km 312/16 z wniosku wierzyciela Zakładu Usługowo – Handlowego (...) sp. j. S. T., W. S. z siedzibą w P. przeciwko dłużnikowi K. O. w zakresie dotyczącym ruchomości – przyczepy ciężarowej (...) o nr rej. (...), rok prod. 2016 r., w pozostałym zakresie wniosek oddalił. (postanowienie – k. 24-25 akt)

Pozwany Zakład Usługowo – Handlowy (...) sp. j. S. T., W. S. z siedzibą w P. reprezentowany przez pełnomocnika profesjonalnego z wyboru w osobie radcy prawnego W. O. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg. norm przepisanych.

Pozwany podniósł, że wniesione powództwo jest spóźnione w rozumieniu art. 841 § 3 KPC oraz jest nieuzasadnione.

Pozwany wskazał, iż powództwo o zwolnienie spod egzekucji zajętych przedmiotów można wnieść w terminie miesiąca od dnia dowiedzenia się o naruszeniu prawa. Powód w niniejszej sprawie złożył pozew z naruszeniem tego terminu. Zajęcie zostało dokonane w dniu 25 maja 2016 r., natomiast pismo dłużnika skierowane do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ciechanowie M. W. informujące o fakcie przeniesienia własności zajętej przyczepy na rzecz T. T. datowane jest na dzień 30 maja 2016 r. Powyższe winno skutkować uznaniem, iż powód wiedział o naruszeniu prawa już w dacie 30 maja 2016 r. i termin na wniesienie powództwa upłynął mu w dniu 30 czerwca 2016 r. Ponadto pozwany podniósł, że twierdzenie powoda, iż zajęta przyczepa stanowi jego własność jest nieprawdziwe, ponieważ T. T. nie wykazał należycie swojego prawa własności. Chociaż powód twierdził, że zajęty samochód stanowi jego własność, to nie przedstawił na to dokumentu w postaci dowodu rejestracyjnego ani polisy dokumentującej ubezpieczenie w zakresie odpowiedzialności cywilnej. Pozwany kwestionował ponadto prawdziwość i rzetelność przedłożonej przez powoda faktury VAT nr (...) z dnia 6 maja 2016 r., wskazując, że jest ona niepodpisana przez żadną ze stron transakcji, co w jego ocenie winno dyskredytować ten dokument jako dowód przeniesienia własności. Stwierdził, że powód nie przedstawił dowodu, a bliżej nieokreślony wydruk, natomiast aby uznać fakturę za dokument prywatny, tj. dowód tego, że osoba która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w tym dokumencie (art. 245 KPC), musi się na niej znajdować przynajmniej podpis.

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Sąd Rejonowy w Ostrołęce w sprawie o sygn. akt V GC 495/15 w dniu 22 grudnia 2015 r. wydał wyrok w którym zasądził od pozwanego K. O. na rzecz powoda Zakładu Usługowo – Handlowego (...) sp. j. S. T., W. S. z siedzibą w P. kwotę 24.564,66 zł wraz z odsetkami ustawowymi, rozkładając świadczenie na trzy równe miesięczne raty oraz zasądził na rzecz spółki od pozwanego koszty procesu w kwocie 3.646,00 zł.

dowód: odpis KRS Zakładu Usługowo – Handlowego (...) sp. j. S. T., W. S. z siedzibą w P. – k. 5-10 akt, wyrok k. 3-3v akt Km 312/16 Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ciechanowie M. W.

W dniu 10 lutego 2016 r. Sąd Rejonowy w Ostrołęce nadał klauzulę wykonalności w/w prawomocnemu wyrokowi w zakresie pierwszej raty wyroku; w dniu 10 marca 2016 r. w zakresie drugiej raty wyroku oraz w zakresie kosztów procesu, zaś w dniu 30 maja 2016 r. w zakresie trzeciej raty wyroku.

dowód: wyrok wraz z klauzulą wykonalności k. 3-3v, 47-47v, 87-87v akt Km 312/16 Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ciechanowie M. W.

Wierzyciel Zakład Usługowo – Handlowy (...) sp. j. S. T., W. S. z siedzibą w P. złożył w dniu 24 lutego 2016 r. do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ciechanowie M. W. wniosek o wszczęcie egzekucji w stosunku do majątku dłużnika K. O., w tym ruchomości znajdujących się we władaniu dłużnika znajdujących się w miejscu zamieszkania i miejscu prowadzenia działalności gospodarczej w celu wyegzekwowania należności głównej w wysokości I raty orzeczonej w wyroku Sądu Rejonowego w Ostrołęce w sprawie V GC 495/15 wydanym w dniu 22 grudnia 2015 r., odsetek ustawowych liczonych w sposób wskazany w tytule wykonawczym. Następnie w dniach

- 16 marca 2016 r. i 2 czerwca 2016 r. rozszerzył wniosek egzekucyjny o kwoty stanowiące należność główną w wysokości II i III raty orzeczonej w/w wyroku. Ponadto żądał wyegzekwowania kosztów postępowań klauzulowych i kosztów postępowania egzekucyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu egzekucyjnym, po ich ustaleniu przez organ egzekucyjny.

dowód: wniosek o szczyt egzekucji – k. 1-2, pisma stanowiące rozszerzenie wniosku egzekucyjnego – k. 45-46, 85-86 akt Km 312/16 Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ciechanowie M. W.

W dniu 25 maja 2016 r. w sprawach egzekucyjnych - Km 312/16 z wniosku Zakładu Usługowo – Handlowego (...) sp. j. S. T., W. S. z siedzibą w P. przeciwko dłużnikowi K. O. i Km 647/16 z wniosku (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. przeciwko dłużnikowi K. O.. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Ciechanowie M. W. dokonał zajęcia kilku ruchomości, m. in. przyczepy ciężarowej (...) o nr rej. (...), rok prod. (...) r. Ruchomości zostały zajęte w miejscu zamieszkania dłużnika K. O. w miejscowości (...). Przy zajęciu obecny był R. J., który stawiał się w imieniu dłużnika (dłużnik wówczas przebywał w podróży służbowej), któremu to Komornik zajęte przedmioty oddał pod dozór. Obecny przy zajęciu nie wskazał aby zajęta przyczepa nie stanowiła własności dłużnika

dowód: protokół zajęcia k. 72, protokół zajęcia ruchomości – k. 73 akt Km 312/16 Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ciechanowie M. W., protokół zajęcia k. 42, protokół zajęcia ruchomości – k. 43 akt Km 647/16 Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ciechanowie M. W.,

W dniu 27 maja 2016 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Ciechanowie M. W. na mocy art. 847 § 1 KPC wezwał dłużnika K. O. do wskazania na piśmie w terminie 7 dni nazwisk i adresów osób trzecich, których prawa zostały naruszone w wyniku zajęcia i w związku z tym przysługuje im prawo żądania zwolnienia zajętych ruchomości spod egzekucji.

dowód: wezwanie – k. 74 akt Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ciechanowie M. W.

W dniu 3 czerwca 2016 r. dłużnik K. O. poinformował komornika m.in., że przyczepa ciężarowa (...) o nr rej. (...), rok prod. (...) r. stanowi własność T. T..

dowód: pismo z dnia 3 czerwca 2016 r. – k. 88 akt Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ciechanowie M. W.

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Ciechanowie M. W. pismem z dnia 6 czerwca 2016 r. zawiadomił T. T., o dokonaniu zajęcia ruchomości, w postaci przyczepy ciężarowej (...) o nr rej. (...), rok prod. (...) r. oraz poinformował go o możliwości złożenia w terminie miesiąca od daty dowiedzenia się o naruszeniu prawa powództwa o zwolnienie spod egzekucji ruchomości (art. 841, 843 KPC). Zawiadomienie to doręczono T. T. w dniu 16 czerwca 2016 r.

dowód: pismo z dnia 6 czerwca 2016 r. – k. 89 akt, zwrotne potwierdzenie odbioru – k. 92 akt Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ciechanowie M. W.

T. T. w dniu 5 lipca 2016 r. (dana nadania w placówce pocztowej) wniósł do tut. Sądu pozew o zwolnienie spod egzekucji ruchomości – przyczepy ciężarowej (...) o nr rej. (...), rok prod. (...) r., wskazując, że pojazd jest jego własnością.

dowód: pozew wraz z kopertą – k. 2-4, 15 akt

T. T. twierdził, że przyczepa została przez niego zakupiona w dniu 6 maja 2016 r. Wykazywał własność przez dołączenie do pozwu kserokopii faktury VAT nr (...) z dnia 6 maja 2016 r.

dowód: kserokopia faktury VAT - k. 13 akt

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty w dołączonych aktach sprawy Km 312/16 i Km 647/16 Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ciechanowie M. W. oraz dokumenty dołączone do niniejszej sprawy - kserokopię faktury VAT - 13 akt, odpisu KRS Zakładu Usługowo – Handlowego (...) sp. j. S. T., W. S. z siedzibą w P. – k. 5-10 akt, wyroku wraz z klauzulą wykonalności k. 3-3v, 47-47v, 87-87v akt Km 312/16 Komornika

Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ciechanowie M. W., wniosku o szczerze egzekucji – k. 1-2, pism stanowiących rozszerzenie wniosku egzekucyjnego – k. 45-46, 85-86 akt Km 312/16 Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ciechanowie M. W., protokołu zajęcia k. 72, protokołu zajęcia ruchomości – k. 73 akt Km 312/16 Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ciechanowie M. W., protokołu zajęcia k. 42, protokołu zajęcia ruchomości – k. 43 akt Km 647/16 Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ciechanowie M. W., wezwania – k. 74 akt Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ciechanowie M. W., pisma z dnia 3 czerwca 2016 r. – k. 88 akt Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ciechanowie M. W., pisma z dnia 6 czerwca 2016 r. – k. 89 akt, zwrotnego potwierdzenia odbioru – k. 92 akt Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ciechanowie M. W. oraz pozwu wraz z kopertą – k. 2-4, 15 akt.

Sąd uwzględnił dokumenty w aktach Km 312/16 i Km 647/16 Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ciechanowie M. W. oraz odpisu KRS Zakładu Usługowo – Handlowego (...) sp. j. S. T., W. S. z siedzibą w P. znajdujących się w niniejszych aktach, albowiem ich prawdziwość nie była kwestionowana i nie budzi wątpliwości.

Sąd natomiast odmówił wiarygodności i mocy dowodowej dołączonej do pozwu wydrukowi faktury VAT nr (...) z dnia 6 maja 2016 r. Przede wszystkim należy zauważyć, że nie jest ona podpisana, a zatem nie sposób ustalić przez kogo została wystawiona, Tym samym nie można jej nadać rangi dokumentu prywatnego w rozumieniu art. 245 KPC. W myśl tego przepisu dokument prywatny sporządzony w formie pisemnej albo elektronicznej stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. W sytuacji, zaś gdy pozwany zgłaszał zarzuty co do prawdziwości i rzetelności tego dokumentu oraz mimo udzielenia przez Sąd 14-dniowego terminu na zgłaszanie ewentualnych wniosków dowodowych w związku z treścią odpowiedzi na pozew, powód nie odniósł się do tego merytorycznie, jak również nie powołał na okoliczność zawarcia umowy sprzedaży z dłużnikiem innych dowodów. W tej sytuacji Sąd uznał, że powód nie udowodnił, iż jest właścicielem przyczepy ciężarowej, a to na nim ciążył ciężar wykazania tych okoliczności zgodnie z treścią art. 6 KC.

Sąd Rejonowy zaważył co następuje:

W ocenie Sądu wniesione przez powoda T. T. powództwo o zwolnienie ruchomości spod egzekucji nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 841 § 1 KPC osoba trzecia może w drodze powództwa żądać zwolnienia zajętego przedmiotu od egzekucji, jeżeli skierowanie do niego egzekucji narusza jej prawa.

Powództwo z art. 841 KPC może być wytoczone najwcześniej po wszczęciu egzekucji, lecz nie później niż na miesiąc od dnia dowiedzenia się o naruszeniu prawa. W literaturze wyrażany jest pogląd, że miesięczny termin do wytoczenia powództwa o zwolnienie zajętego przedmiotu od egzekucji ma charakter materialnoprawny i dlatego nie podlega przywróceniu. Artykuł 841 § 3 KPC wprowadza miesięczny termin prekluzyjny liczony od dnia, gdy osoba trzecia dowiedziała się o naruszeniu prawa.

Jak wskazali E. W. i F. Z. w glosie do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 7 lutego 1968 r., III CZP 89/67 (OSPika 1970, nr 5, poz. 93), skoro wszczęcie egzekucji następuje na podstawie tytułu wykonawczego i egzekucja toczy się w granicach wyznaczonych tytułem wykonawczym, to konsekwencją tego jest, że o tym, kto jest stroną w postępowaniu egzekucyjnym, decyduje treść tytułu wykonawczego. Przeważające jest w doktrynie, a także w najnowszym orzecznictwie Sądu Najwyższego stanowisko, że pojęcie osoby trzeciej w rozumieniu art. 841 § 1 KPC wyczerpuje podmiot, który nie jest stroną postępowania egzekucyjnego. W uchwale z dnia 17 października 1995 r., III CZP 143/95 (OSNC 1996, nr 2, poz. 24, z glosą M. Litwińskiej, PPH 1996, nr 9, s. 41) Sąd Najwyższy wskazał, że osobą trzecią w rozumieniu art. 841 § 1 KPC nie jest osoba, przeciwko której jako dłużnikowi skierowana została egzekucja. Także w uzasadnieniu uchwały z dnia 19 listopada 2008 r., III CZP 105/08 (OSNC 2009, nr 10, poz. 136) Sąd Najwyższy, aprobuując to stanowisko, wskazał, że pojęcie osoby trzeciej z art. 841 § 1 może być definiowane przez pryzmat treści tytułu wykonawczego i wymienionych w nim osób (uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 7 czerwca 2006 r., III CZP 29/06, OSNC 2007, nr 3, poz. 45.). Można zatem przyjąć, że dominujące jest zapatrywanie stwierdzające, iż osobą trzecią jest każdy podmiot niewymieniony jako strona w tytule wykonawczym,

którego prawa zostały naruszone w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym na podstawie tego tytułu (A. Różalska, Powództwa przeciwegzekucyjne..., s. 65 i n.).

W niniejszej sprawie egzekucja toczy się na podstawie tytułu egzekucyjnego wydanego przeciwko K. O.. W tej sytuacji T. T. jest osobą trzecią, uprawnioną do wystąpienia z powództwem w trybie art. 841 KPC. Skuteczność powództwa z art. 841 KPC uzależniona jest jednak od zachowania terminu do jego wniesienia.

W myśl art. 841 § 3 KPC powództwo można wnieść w terminie miesiąca od dnia dowiedzenia się o naruszeniu prawa, chyba że inny termin jest przewidziany w przepisach odrębnych.

Termin do wytoczenia powództwa biegnie od dnia, w którym osoba trzecia faktycznie dowiedziała się o naruszeniu jej prawa (wyrok Sądu Najwyższego z 12 grudnia 2007 r., V CSK 275/2007, LexisNexis nr 2794800). Dniem, w którym strona dowiedziała się o naruszeniu prawa, jest - według art. 841 § 3 KPC - dzień, w którym strona faktycznie dowiedziała się o zajęciu przedmiotu, a nie dzień, w którym mogła się o nim dowiedzieć przy dołożeniu należytej staranności (wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 12 sierpnia 2016 r., sygn. akt I ACa 175/16, LEX nr 2114023) Jest to termin prawa materialnego o charakterze prekluzyjnym, nie podlega przywróceniu (uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z 17 lipca 2007 r., III CZP 57/2007, OSNC 2008, nr 9, poz. 97, LexisNexis nr 1507642).

W niniejszej sprawie T. T. wniósł powództwo w dniu 5 lipca 2016 r. (dana nadania w placówce pocztowej). Zajęcia przyczepy Komornik dokonał protokołem z dnia 25 maja 2016 r. w miejscu zamieszkania dłużnika K. O., podczas którego to obecny był jedynie R. J. (dłużnik wówczas przebywał w podróży służbowej), który nie wskazał by przedmiotowa przyczepa była własnością T. T., a któremu to Komornik zajęte przedmioty oddał pod dozór. Następnie pismem z dnia 27 maja 2016 r. Komornik wezwał dłużnika do wskazania na piśmie w terminie 7 dni nazwisk i adresów osób trzecich, których prawa zostały naruszone w wyniku zajęcia i w związku z tym przysługuje im prawo żądania zwolnienia zajętych ruchomości spod egzekucji. W dniu 3 czerwca 2016 r. dłużnik K. O. poinformował komornika m.in., że przyczepa ciężarowa (...) o nr rej. (...), rok prod. (...) r. stanowi własność T. T.. Następnie Komornik pismem z dnia 6 czerwca 2016 r. zawiadomił T. T., o dokonaniu zajęcia ruchomości, w postaci przyczepy ciężarowej (...) o nr rej. (...), rok prod. (...) r. oraz poinformował go o możliwości złożenia w terminie miesiąca od daty dowiedzenia się o naruszeniu prawa powództwa o zwolnienie spod egzekucji ruchomości (art. 841, 843 KPC). Zawiadomienie to doręczono T. T. w dniu 16 czerwca 2016 r. Mając na uwadze to, iż Komornik zajął ruchomość na posesji dłużnika, podczas jego nieobecności oraz fakt poinformowania T. T. o zajęciu przez Komornika w dniu 16 czerwca 2016 r. Sąd uznał – wbrew twierdzeniom pozwanego - iż powództwo zostało przez niego wytoczone w terminie wynikającym z art. 841 KPC.

Mimo powyższego należy podkreślić, że powód nie wykazał w sposób nie budzący wątpliwości faktu, iż rzeczywiście jest właścicielem przedmiotowej przyczepy ciężarowej (...) o nr rej. (...), rok prod. (...) r.

Podstawa do wytoczenia powództwa o zwolnienie zajętego przedmiotu od egzekucji występuje wówczas, gdy w toku zajęcia zostały naruszone prawa osoby trzeciej (np. dana rzecz jest własnością tej osoby). Naruszenie praw, o których stanowi art. 841 § 1 KPC, odnosi się tylko do naruszenia praw majątkowych. Spośród praw bezwzględnych, których naruszenie uprawnia do poszukiwania ochrony na podstawie art. 841 § 1 KPC, w pierwszej kolejności wymienia się – z uwagi na jego charakter i najpełniejszą treść – prawo własności (wyrok Sądu Najwyższego z 18 września 2014 r. V CSK 563/13).

Zgodnie z ogólną normą wyrażoną w art. 3 KPC to na stronach procesu ciąży obowiązek dokonywania czynności procesowych zgodnie z dobrymi obyczajami, strony zobowiązane są dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiać dowody. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 11 grudnia 2007 r., sygn. akt II CSK 332/07 stwierdził, że jeżeli chodzi o rozkład ciężaru dowodu, to powód powinien udowodnić fakty pozytywne, które stanowią podstawę jego powództwa, tj. okoliczności prawo tworzące, a pozwany, jeżeli faktów tych nie przyznaje, ma obowiązek udowodnienia okoliczności niweczących prawo powoda.

Zatem, w sprawie cywilnej na powodzie spoczywa obowiązek dowodowy w zakresie potwierdzającym powództwo. Zgodnie z art. 6 KC ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Przepis ten formułuje podstawową regułę rozkładu ciężaru dowodu w sporze cywilnoprawnym wskazując przede wszystkim, kogo obciążają skutki niepowodzenia procesu dowodzenia (tzw. ciężar dowodu w znaczeniu materialnoprawnym). W świetle wynikającej z tego przepisu reguły, za prawdziwe mogą być w procesie cywilnym przyjęte jedynie fakty, które zostały udowodnione przez stronę obciążoną ciężarem ich dowodzenia, zaś pominięte powinny zostać, te fakty, które przez stronę obciążoną obowiązkiem dowodzenia nie zostały w sposób należyty wykazane. Nie budzi przy tym wątpliwości, że w okolicznościach rozpoznawanej sprawy, to stronę powodową obciążał obowiązek udowodnienia istnienia tytułu własności przyczepy ciężarowej. Ponadto zgodnie z art. 843 § 3 KPC w pozwie powód powinien przytoczyć wszystkie zarzuty, jakie w tym czasie mógł zgłosić, pod rygorem utraty prawa korzystania z nich w dalszym postępowaniu.

W niniejszej sprawie powód do pozwu dołączył jedynie kserokopię faktury VAT nr (...) z dnia 6 maja 2016 r, która nie zawiera podpisów kontrahentów. Kserokopia (podobnie jak odpis) pod pewnymi warunkami może być uznana za dokument stanowiący dowód istnienia oryginału i dlatego podlegający podwójnej ocenie. Raz, jako dokument prywatny, mający stanowić źródło wiadomości o istnieniu oryginalnego dokumentu, a drugi raz, jako dokument prywatny, mający stanowić źródło wiadomości o faktach. W postępowaniu opartym na dokumencie prywatnym źródłem wiadomości jest, zgodnie z art. 245 KPC, zawarte w nim i podpisane oświadczenie, stąd dla uznania kserokopii za dokument prywatny, świadczący o istnieniu oryginału o odwzorowanej w niej treści, niezbędne jest oświadczenie o istnieniu dokumentu o treści i formie odwzorowanej kserokopią. Takim oświadczeniem jest umieszczone na kserokopii i zaopatrzone podpisem poświadczenie zgodności kserokopii z oryginałem. Dopiero wtedy można uznać kserokopię za dokument prywatny, świadczący o istnieniu oryginału o treści i formie w niej odwzorowanej. Natomiast bez wspomnianego poświadczenia kserokopia nie może być uznana za dokument (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 23 maja 2014 r. wydany w sprawie o sygn. akt I ACa 80/14, LEX nr 1477022) Zgodnie z art. 245 KPC dokument prywatny sporządzony w formie pisemnej albo elektronicznej stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Pojęcie „dokumentu prywatnego”, użyte w treści art. 245 KPC, obejmuje każdy dokument sporządzony w formie pisemnej lub elektronicznej niespełniający kryteriów dokumentu urzędowego. Biorąc pod uwagę definicję normatywną dokumentu zawartą w art. 77⁽³⁾ KC, należy przyjąć, że podpis złożony na dokumencie prywatnym pozwala jedynie na ustalenie osoby, od której pochodzi oświadczenie zawarte w dokumencie. Ustalenia autora oświadczenia można jednak dokonać nie tylko przez analizę podpisu własnoręcznego, ale także innymi sposobami. Z powyższych względów ustawodawca doprowadził do zmiany brzmienia art. 245 KPC, w konsekwencji umożliwiając zastosowanie przewidzianego w nim domniemania wyłącznie do oświadczeń podpisanych przez wystawcę, czyli złożonych w formie pisemnej lub w formie elektronicznej. Takie rozwiązanie nie wyklucza możliwości przeprowadzenia dowodu z dokumentu zawierającego oświadczenie w innej formie niż forma pisemna lub elektroniczna.

Dokumenty prywatne korzystają z domniemania autentyczności oraz domniemania, że osoba, która podpisała dokument, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Domniemania te mogą zostać obalone. Zgodnie z art. 253 KPC jeżeli strona zaprzecza prawdziwości dokumentu prywatnego albo twierdzi, że zawarte w nim oświadczenie osoby, która je podpisała, od niej nie pochodzi, obowiązana jest okoliczności te udowodnić. Jeżeli jednak spór dotyczy dokumentu prywatnego pochodzącego od innej osoby niż strona zaprzeczająca, prawdziwość dokumentu powinna udowodnić strona, która chce z niego skorzystać. Strona zaprzeczająca autentyczności dokumentu wystawionego przez siebie lub swojego poprzednika prawnego powinna udowodnić nieprawdziwość dokumentu. Strona może wykazywać, że to nie ona złożyła podpis, że nie złożyła oświadczenia o treści ujętej w dokumencie, że został on przerobiony, podrobiony czy też bezpodstawnie wypełniony, gdy podpis był złożony in blanco. Zaprzeczenie prawdziwości dokumentu prywatnego pochodzącego od strony przeciwnej lub osoby trzeciej przerzuca ciężar udowodnienia jego prawdziwości na stronę, która chce z niego skorzystać.

Mimo kwestionowania przez pozwanego w odpowiedzi na pozew prawdziwości i rzetelności przedłożonej przez powoda faktury VAT oraz mimo udzielania przez Sąd powodowi 14-dniowego terminu na zgłaszanie ewentualnych

wniosków dowodowych w związku z treścią odpowiedzi na pozew, powód nie przedłożył Sądowi oryginału faktury VAT, ani nie odniósł się merytorycznie do zarzutów strony pozwanej. W tym miejscu warto wskazać, że obowiązek złożenia w Sądzie oryginału dokumentu powstaje automatycznie z chwilą zgłoszenia przez stronę przeciwną takiego żądania, a więc bez potrzeby wydawania przez Sąd jakichkolwiek rozstrzygnięć w tym przedmiocie. Zgodnie z art. 245 KPC dokument prywatny sporządzony w formie pisemnej albo elektronicznej stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Powód nie przedłożył również innych dowodów – jak wskazał pozwany – dowodu rejestracyjnego określającego kto jest właścicielem przyczepy, ani też polisy dokumentującej ubezpieczenie w zakresie obowiązywalności cywilnej, jak również dokumentu potwierdzającego uiszczenie podatku od czynności cywilnoprawnej polegającej na zakupie pojazdu.

W tej sytuacji ze względu na nieudowodnienie tytułu własności do zajętej przyczepy powództwo podlegało oddaleniu.

Powód przegrał proces w całości. Zgodnie z zasadą wyrażoną w art 98 § 1 i § 2 KPC strona przegrywająca zobowiązana jest do zwrotu kosztów procesu. Tym samym Sąd zasądził na rzecz pozwanego od powoda kwotę 2.417,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Na koszty składają się: koszty zastępstwa procesowego - wynagrodzenie radcy prawnego, zastępującego pozwanego, w kwocie 2.400,00 zł, których wysokość wynika z § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1804 z późn. zm.) oraz 17,00 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Z tych względów Sąd orzekł jak w wyroku.

ZARZĄDZENIE

(...).